

21 de juny: Sant Lluís Gonzaga, religiós

Text de l'Evangelí (Mt 22,34-40): En aquell temps, quan els fariseus van saber que Jesús havia fet callar els saduceus, es reuniren tots junts, i un d'ells, que era mestre de la Llei, per provar-lo li va fer aquesta pregunta: «Mestre, quin és el manament més gran de la Llei?». Jesús li digué: «Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima i amb tot el pensament. Aquest manament és el més gran i el primer. El segon li és semblant: Estima els altres com a tu mateix. Tots els manaments de la Llei i dels Profetes es fonamenten en aquests dos».

«Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima i amb tot el pensament»

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui celebrem sant Lluís Gonzaga (1568-1591), patró de la joventut cristiana. Ell —deixant rere totes les perspectives que li oferia la seva ascendència familiar— es lliurà a Déu essent molt jove i lliurà la vida amb fama de santedat quan tenia tot just 23 anys.

Lluís, certament, morí jove (més jove que Nostre Senyor Jesucrist!). Però, quina és la veritable “joventut”? De què depèn ser jove? ¿De la curta edat en anys o, potser...? L'experiència ens mostra que hi han joves “momificats” i, alhora, grans plens de vitalitat. Segons el Papa Francesc, «ser jove, més que una edat, és un estat del cor». Un exemple: sant Joan Pau II al final de la seva vida es presentava com “un jove de 84 anys”. Ell mateix va afirmar en alguna ocasió que «els vells són els qui no tenen projectes». I, de fet, quan aquest Papa sant va traspasar, tenia l'agenda de treball plena fins a sis mesos vista!

Ja es veu que el compte dels anys és un criteri superficial per a xifrar l'estat de joventut. Jesucrist —«l'eternament jove» (Papa Francesc)— fa més de 2.000 anys que va néixer: ¿algú s'atreveria a dir que Jesús és molt “vell”? Vist des de la perspectiva sobrenatural —la més decisiva— i considerat des de l'horitzó d'eternitat —el més definitiu—, què signifiquen 70 anys, o 80, o 2.000 anys? Res!

Si el Crist ha ressuscitat, si “Jesús viu”, aleshores el barem de la joventut és un altre: l'amor, és a dir, Jesús mateix. Heus ací el “nou barem”: «Que us estimeu els uns als altres tal como jo us he estimat» (Jn 13,34).

A sant Lluís se li va fer curt el “temps” vivint la caritat quan els jesuïtes atenien els damnificats d'una epidèmia que afectà Roma l'any 1591. Lluís —carregant malalts a les seves espatlles i atenent-los en tot—

va contraure la febre d'aquella epidèmia. Però, ¿realment va ser "curta" la seva existència terrenal? Potser que no tan curta, ja que «la nostra vida en la terra assoleix la seva plenitud quan esdevé una ofrena» (Papa Francesc). Lluís, aleshores, tenia 23 anys!

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

- «El secret per a viure en pau amb tots consisteix en l'art de comprendre cadascun segons la seva individualitat» (San Luis Gonzaga)
- «Els sants, en la seva trobada amb el Senyor en l'Eucaristia, han tret tota la seva capacitat d'estimar al proïsme de manera sempre nova i, recíprocament, aquesta trobada ha adquirit tot el seu realisme i tota la seva profunditat precisament gràcies al seu servei als altres» (Benet XVI)
- «La fe en l'amor de Déu embolcalla la crida i l'obligació de respondre a la caritat divina amb un amor sincer. El primer manament ens ordena d'estimar Déu per damunt de tot i sobre totes les criatures, només per Ell i per causa d'Ell» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.093)